

GIÔ-NA

CÂU CHUYỆN KINH THÁNH

CÓ THẬT

GIÔ-NA CÂU CHUYỆN KINH THÁNH CÓ THẬT

Hồng Ngọc

Không phải như câu chuyện cổ tích **tưởng tượng như** Câu Bé Người Gỗ Pinocchio, các câu chuyện trong Kinh thánh đều là những câu chuyện **lịch sử** có thật. Bởi vì câu chuyện được viết trong một quyển sách sự thật là Kinh thánh. Nơi mà các nhân vật, sự kiện và nơi chốn được chứng minh, và chưa một ai có thể bác bỏ kinh thánh thành công.

Câu chuyện được bắt đầu bằng lời Đức Giê-hô-va phán cho Giô-na con trai A-mi-tai, Ngài sai ông đi đến thành Ni-ni-ve để lên án tội ác của dân thành và rao ra hình phạt của Đức Chúa Trời dành cho tội ác của họ. Nếu họ không ăn năn thì 40 ngày nữa họ sẽ bị tiêu diệt (Giô-na 1:1).

GIÔ-NA KHÔNG VÂNG LỜI—BỊ HÌNH PHẠT

Phản ứng của Giô-na là ông **không đồng ý** đi đến thành đó, bởi vì ông không muốn một dân thành gian ác được Đức Chúa Trời tha thứ. Do đó, ông chọn **bỏ trốn** khỏi mặt Đức Chúa Trời. Bằng cách thuê một con tàu và **đi thật xa** để khỏi làm nhiệm vụ. Ông nghĩ rằng mình có thể chạy trốn Đức Chúa Trời nhưng ông đã sai lầm. Vì Đức Chúa Trời có mặt khắp mọi nơi, vì Ngài đầy quyền phép.

Lòng ganh ghét Ninive khiến Giô-na không vâng lời Chúa. Trong khi ông ghét họ vì tội ác của họ thì chính ông cũng đang phạm tội với Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời Khiến Trận Bão Lớn

Chúa khiến một cơn bão lớn đến trên biển khiến chiếc tàu chở Giô-na sắp vỡ (Giô-na 1:4). Các thủy thủ đều sợ hãi, họ kêu cầu thần mình. Họ quăng những đồ-đạc trong tàu xuống biển, để cho nhẹ tàu. Cuối cùng họ biết nguyên nhân của **cơn bão không phải tự nhiên** mà đến, nhưng đến

bởi Đức Chúa Trời. Ngài hình phạt Giô-na bởi ông đã không vâng lời. Họ ném ông xuống biển thì bão liền ngừng lại. Những người trên tàu sau khi chứng kiến quyền phép trên biển của Đức Chúa Trời họ đã kính sợ và tin vào Ngài.

Đức Chúa Trời là Đấng tạo nên biển và đất khô, liệu bạn có dám chạy trốn khỏi một Đấng quyền phép như vậy? Nơi nào bạn nghĩ rằng mình có thể trốn thoát để Chúa không tìm thấy mình? Đây không phải là một trò chơi trốn tìm mà là đang thách thức thẩm quyền của Đức Chúa Trời. Ngài là Đấng mà chúng ta phải kính sợ và vâng lời chứ không phải để chạy trốn, bởi điều đó là không thể.

Đức Chúa Trời Sai Một Con Cá Lớn

Giô-na sau khi bị quăng xuống biển tưởng rằng mình chết chắc, nhưng không. Hình phạt thực sự dành cho ông xảy ra sau đây mới đáng sợ, **Chúa sai** một con cá lớn nuốt Giô-na vào bụng 3 ngày. Chúng ta không biết loài cá nào đã nuốt Giô-na vào thời điểm đó, và liệu nó còn tồn tại ngày nay hay không. Do đó không thể khẳng định nó chính xác là cá voi, như nhiều người đã “đổ lỗi” cho cá voi đã nuốt Giô-na.

Ngày nay khoa học không tin vào Kinh thánh và câu chuyện của Giô-na. Vì họ cho rằng việc con người bị cá nuốt mà **còn sống là điều không thể. Dựa trên nghiên cứu như sau:**

Không thể là cá voi xanh. Theo nghiên cứu, loài cá voi tuy thân xác to lớn nhưng nó không thể nuốt dù chỉ 1 người vì cổ họng nó nhỏ khoảng 25 cm. Nếu có “lỡ” nuốt nhầm người thì nó sẽ bị mắc kẹt ngay cổ và lập tức phun ra.

Cá Voi Nhà Táng - loài có **miệng bự nhất** trong các loài cá voi có thể nuốt được con người. Tuy nhiên loài cá voi này thường chỉ săn mồi ở độ sâu hơn 3000 mét rất sâu dưới lòng đại dương, khiến việc chạm trán giữa người và cá nhà táng là điều cực hiếm xảy ra. Bởi con người lặn sâu nhất chỉ 200 mét. Nếu đợi đến lúc Giô-na rơi đủ sâu để được cá voi nhà táng nuốt thì có lẽ ông đã chết ngộp trước khi bị nuốt.

Việc **sống sót sau 3 ngày** trong bụng cá **lại càng không thể** trong tự nhiên. Bởi vì trong bụng cá **không có oxy** để thở và **xương người có thể bị gãy** do bao tử co bóp, tiếp theo **xương cốt tan ra** nên đưa xuống bao tử cá chỉ trong vài giờ. Nạn nhân dù bám trụ được ở khoang trên vẫn sẽ chết vì thiếu oxy trước rồi mới bị tiêu hóa. Do đó chưa có vụ án nào liên quan đến việc con người bị cá nuốt mà còn sống sau khoảng thời gian đó.

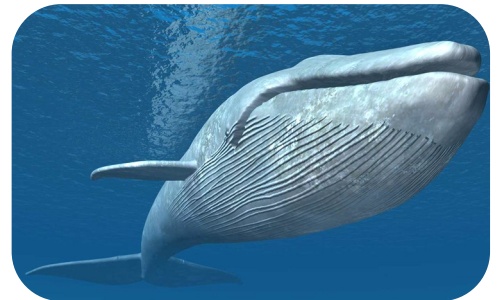
Tuy nhiên, Dù cho hai loài cá khổng lồ này có thể không phải là thủ phạm nuốt Giô-na, thì không

có nghĩa câu chuyện Giô-na bị cá nuốt là bịa đặt. Các loài cá lớn ngày nay không thể nuốt con người thì không có nghĩa các loài cá lớn ngày xưa cũng không thể.

Điều quan trọng mà chúng ta cần **lưu ý** ở đây không phải là con cá nào đã nuốt Giô-na mà là **Đức Chúa Trời đã sai một con cá lớn** đến nuốt Giô-na. Không phải ngẫu nhiên hay vô tình mà ông vừa bị quăng xuống biển là bị cá nuốt ngay. Đấng tạo nên các loài cá lớn trong ngày thứ năm có quyền sai khiến bất kỳ loài cá lớn nào sống trong thời đó để nuốt Giô-na, dù chúng có còn sống ngày nay hay không.

Việc Giô-na còn sống trong bụng cá trong ba ngày là một điều siêu nhiên, điều mà khoa học không thể giải thích. Câu chuyện Giô-na không nói dối nhưng đúng hơn nói lên sự thật về quyền phép siêu nhiên của Đức Chúa Trời. Một phép lạ mà chỉ có Đức Chúa Trời mới làm được.

Cá Voi Xanh

Miệng cá voi tuy to nhưng cổ họng nhỏ

Cá voi nhà táng

ĐỨC CHÚA TRỜI THA THỨ CHO GIÔ-NA

Từ trong bụng cá Giô-na cầu nguyện cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình. Ông mô tả cảnh tượng trong bụng cá khủng khiếp như thể đang ở trong **bụng âm phủ**, như rơi xuống **vực sâu**, có **bóng tối**, có nước bao bọc xung quanh, **rong rêu vùn vút** quanh đầu. Giô-na đã đau đớn, và kêu la cầu xin Đức Chúa Trời tha thứ cho hành động không vâng lời của mình và xin giải cứu ông. **Đức Chúa Trời tha thứ cho**

ông, **Chúa lệnh cho con cá nhả ông ra** nơi đất khô (Giô-na 2:11). Sau đó, ông đã vâng lời Chúa đi đến thành Ni-ni-ve mà giảng về hình phạt của Đức Chúa Trời dành cho tội lỗi của họ. Cả thành từ vua đến dân đều **hết lòng ăn năn** mà cầu xin Đức Chúa Trời tha thứ. Cuối cùng họ được Chúa tha thứ và thoát khỏi hình phạt.

Lòng thương xót và tha thứ của Đức Chúa Trời không chỉ dành cho Giô-na mà còn là cả thành Ni-ni-ve và tất cả mọi

người. Dầu vậy, vì Ngài là Đấng công bằng cũng sẽ sửa phạt để chúng ta nhìn ra tội lỗi mà ăn năn. Nhưng nếu Giô-na không ăn năn hối lỗi mà chết trong bụng cá, hay dân thành Ni-ni-ve sau 40 ngày bị tiêu diệt thì họ **chết vì tội của họ**, chứ không phải vì Đức Chúa Trời gian ác hay bất công.

BÀI HỌC

Đôi khi trong cuộc sống, chúng ta thường chỉ thấy lỗi của người khác mà không nhìn thấy lỗi của chính mình. Điều đó dẫn đến khắc khe, ích kỷ với người khác, nhưng lại dễ dãi với bản thân thì đó là tội bất công.

Hãy cầu nguyện để chúng ta biết ơn và quý trọng sự thương xót và sự tha thứ của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta mỗi khi chúng ta phạm tội. Để rồi chúng ta cũng biết yêu thương gia đình, anh, chị, em và những người xung quanh, mỗi khi họ mắc phải những sai lầm với Chúa, hay với chúng ta.

MỘT SẢN PHẨM PHÁT HÀNH HẸN THÁNG CỦA VBI PRESS

Tổng Biên Tập: Nguyễn Thanh Tuấn

Phó Biên Tập: Trần T. Hồng Ngọc

MỌI ĐÓNG GÓP XIN LIÊN HỆ: lienhe@vbi.bible

090-999-1033—A. Tuấn—www.vbi.bible

ẤN BẢN ĐIỆN TỬ PHÁT HÀNH TẠI: www.tiengnoicualetat.vn

“Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi người, hầu cho bấy tỏ mọi người trở nên trọn vẹn trong Đấng Christ ra trước mặt Đức Chúa Trời.” (Cô-lô-se 1:28)